

KÁVIÁR

ILLUSZTRÁLT EROTIKUS HETILAP

Boldog apa.
— Őt ur beszélget egy-
—

— Az egyik: Tudja barát-
— én mondom magá-
— apává lenni könnyű,
— lenni nehéz. A
— mon meg szokott, aztán
— sz utra ért. A fiam
— vás, lump, dologke-

— másik: Én meg va-
— elégedve a fiammal.
— iszik, kártyát nem
— a kezébe, még csak
— is cigaretrázik.

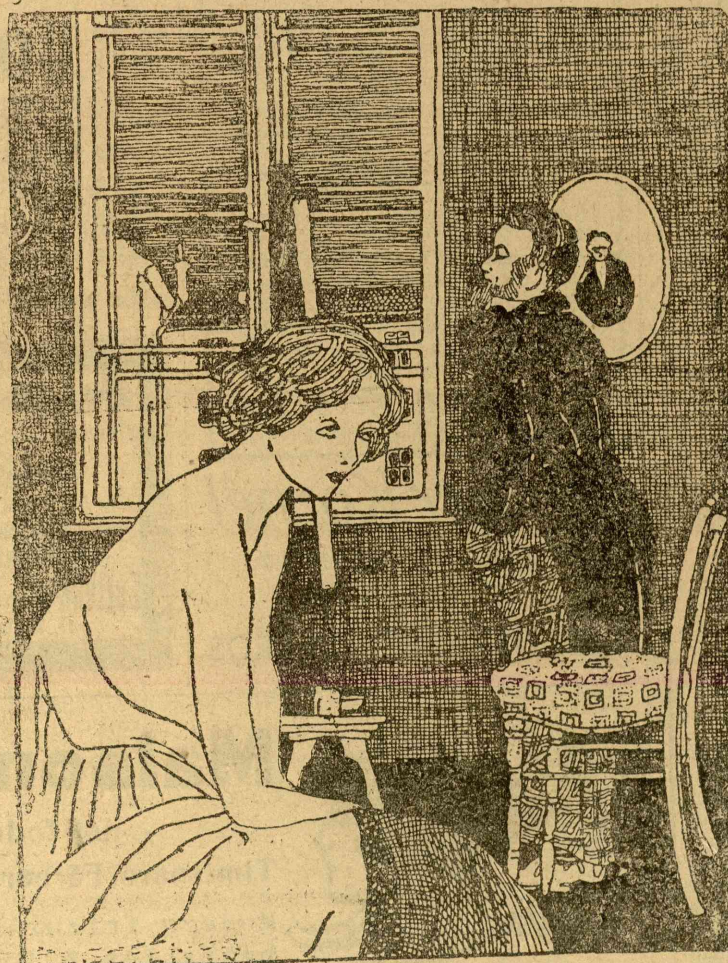
— Az egyik: Boldog apa.
— milyen idős ez a min-
— gyerek?

— A másik: A héten volt
— hónapos —

Amerikai gyorsaság.

Egy biztosító társulat
— mőke rábeszél egy ke-
— reskedőt, hogy kössön egy
— jobb balesetbiztosi-
— ti. Ekés szavakkal ecse-
— ti, hogy milyen kellemes
— az, hogy nyugodtan
— törheti a nyakát, vagy
— lábát, nagy összegű
— térítést kap.

— Én az: hallom, hogy
— ges biztosító társulatok
— csak nagyon késedelmesen

— Unom az életemet.
— Én is, baró ur.
— Maga is unja az életét?
— Nem. Én is unom a magdét.

Unalom.

fizetnek, védekezik a ke-
— reskedő.

— Ilyesmi nálunk nem
— fordul elő. Mi olyan gyor-
— san fizetünk, hogy pld.
— multkor Amerikában egyik
— ügyfelünk leesett egy fel-
— hőkarcoló tizenkettedik
— emeletéről. Mire a har-
— madik emeletre ért, mi
— már folyósítottuk neki a
— balesetbiztosítási díját.

Uj üzlet.

Két kereskedő beszél-
— get:

— Hogy vagy?

— Köszönöm, megva-
— gyok

— Tavaly légvárat
— építettél. Most mivel fog-
— lalkozol?

— Ujemeleteket huzok
— fel rájuk

(s. h. Arad)

Női vevő.

Mennyibe kerül ez a
— boa?

— Kereskedő segéd:
— Egy csók az ára, kisasz-
— szony.

Női vevő: Majd a nagy-
— mamám kifizeti...

III. évf. 45 sz. Ára 12 lei, Bukarestben 15, 3 c. korona, 6 dinár, Megjelenik minden vasárnap.
50 osztr. garas. 2 fr. frank, 3 lira, 20 pfenning

Lapkiadó-tulajdonos: Dinnyés Árpád, „Káviár” Könyv- és Lapkiadóvállalata, Timișoara (Temesvár) 1925. évi november hó 15.

Iskola Alapítvány - Kolozsvár, Kézírtmányok - Felvágott példányt nem fogadjunk vissza! - pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Iskola Alapítvány - Kőlozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maioreacu (Bá-
rány-utca) 13. sz.

Lapkiadótulajdonos:
"Kaviar" Könyv- és Lapkiadó
Vállalata

Folyószámlák:

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank timisoarai fiókjánál Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Leszámítoló és Közgazdasági
bank r. t. fiókjá,
Kosice (Kassa)

Megjelenik minden
vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	600 lei
Fel évre	—	300 lei
Negyed évre	—	150 lei
Egy óra	—	50 lei

Kéziratokat a szerkesztőség nem
ad vissza és névtelen levelekre
nem válaszol.

Egyes szám egész Romániában:
12 lei, Bucurestiben 15 lei
Jugoszláviában 6 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 garas; 3 lira; 2 fr. frank; 20
pfenning, Külföldön 1/4 évre 250
lei értékű valuta.

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
PAPP SÁBIN

Művészeti szerkesztő:
SINKOVICH DEZSŐ

Eredeti jelzéssel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csakis a „Kaviar”-ra való hivatkozással van megengedve

Vergődő vágyak.

A Kaviar eredeti kézírata.

Fent a menyezeten kigyul-
adt három villanygömb, há-
rom izzó vörös rózsa, három
hatalmas rubinkő; három
csókra csucsorított száj; há-
rom vérbe mártott hajnal-
csillag.

Margittayné hevesen meg-
szólt:

— Legyünk őszinték! Mi-
kor éjszakára lemoszuk ar-
cunkról a pudert, félre dob-
juk a füzönket és mosolygás
helyett csunyan, illetlenül és
torzul ásitunk, egész másak
vagyunk. Ezt nappal el sem
mondanám, mert szégyelném
magamat érte: nem méltó
hozzám, a mi társadalmi fel-
fogásunk szerint, de a való-
ságban olyan szép, olyan
szent és tiszta, mint egy mo-
solygó gyermeknek az álmo-
dása.

Szászné elgondolkodott.

— Igazad van! Lehetnének
erre az órára emberek, akik
megmutatjuk a sebeinket és
nem fintorodunk el a vér
láttára. Nekem is volt kaland
egy férfivel. Pincér volt
egy kis sarki kávéházban és
himszaga elkábitott. S ahogy
az asztal fölé hajolt, arcom
arcához ért. Pillanatnyi fel-
őrlöngésben hozzásimultam.

Nyilván azt hihette, hogy nem
vagyok rendben. Ilyenkor va-
lami nincs is a kellő helyén;
vagy a szemérem, az önura-
lom, vagy a józanság, a mor-
ális korlát... És minden más
nőnek is vannak eféle és ha-
sonló percei.

Radóné bölintott.

— Nekem is volt. A sze-
relmi vágy jobban megki-
nozza az embert, mint az
elsatnyult városi tavasz.

Frici, az uram öccse, ak-
kor jött, hogy a patikában
átvegye a beteg bátyja he-
lyét. Szép, fiatal fiu volt és
egészséges. Egészséges!

A verandán üldögéltünk
néha, míg az uram oda bent
aludt, csendes estéken, alig
beszélve egy két szót és
mégis értve egymást.

Egyszer meg akart csó-
kolni, szája már már hoz-
zámtapadt. Ekkor bentről
elfulladt hörgés tört ránk.

— Bocsásson el! — to-
porzékoltam. — Hát nem
hallja? Nem hallja?

— Elbocsájtom, — nyögte
— csak egyellenegyszer en-
gedje, hogy megcsókoljam!
Nézze, nem bírom így ki!

Megőrülök!

És ekkor bünt követtem el.

— Az urad ellen?
— A másik ellen, akitől
megtagadtam azt, ami az övé
lett volna, azt az egy csókot.

(bk)

Első találkozás.

Ősz van. Ezt nyilván nem vonja
senki kétségbe. A fecskék, gólyák
elmentek, az asszonyok, leányok ha-
zajáltak mind egy szálig. Hála legyen
a Gondviselésnek, egy se hiányzik
azok közül, akiket megszoktam. Az
egyik színháznál, a próbák alatt két
művésznő beszélget, — kárból.

— Hol voltál a nyáron? — kérdi
az egyik csak úgy szokásból.

— Nagymaroson voltam — feleli
a másik, az őszinte utálat hangján.

— No de használt a fürdés, azt
látom. Karcsubb lettél. A tavaszon
már nagyon elkezdted hizni.

— Igen! Az igaz! Most öt kilót
vesztettem.

— Öt kiló! Az már szép. És fiu
lett vagy leány?

Ben Gít.

Valami hasonló.

Kefe Tasziló barátunk orvoshoz
megy és a harmadik emeleten lakó
orvosdoktor helyett az első emeleten
lakó ügyvéd-doktorhoz téved. Be-
kopogtat, belép s szerényen szól:

— Kénytelen vagyok doktor urat
felkeresni...

— Milyen ügyben? — vág közbe
idegesen az ügyvéd. — Micsoda ön:
felperes vagy alperes?

Kefe Tasziló bánatosan szól!
— Egyik sem, de mindenesetre
valami hasonló!

Vész

TÜRKÖR. ELŐTT.

J. Kőrösi
m.

finroicz
98

A. GYÓZTES.

A ruházat sexuális izgató hatása

A ruha és a nemi theoria — Az egyes testrészek kidomborítása — A parasztlány és az úri nő lábikráinak egymáshoz való viszonya — A test betakarása, mint izgató eszköz —
— A Káviár eredeti francia fordítása —

A ruházat kétféle módon fejt ki sexualis izgató hatást. És pedig vagy úgy, hogy a ruhának alakja kiszögellései által és a cicoma tárgyaknak és díszeknek elhelyezése által bizonyos testrészek különösen kidomborodnak és megnagyobbodnak, vagy pedig oly módon, hogy a test egyes részei egyenesen megmezteleníttetnek. Mindkét módon, sexualis hatások juthatnak érvényre.

Bizonyos testrészeknek a ruha után nyert kidomborítása és megnagyobbodása az embereknek azon hiedelméből származik, hogy testüknek ily módon való megnagyobbodást ténylegesnek szeretnék látni, úgy, mintha e térfogatnagobbodás saját testüknek egy darabja lenne. A ruházatról szóló ezen zseniális theoriát, amely a testnek erőbeli megnövekedése, bizonyos mértékben az ember lényének kifelé való proiciálását a testnek valóságos folytatódását veszi fel alapul, Lotze Hermann híres philosophus állította fel. Ő a következőket mondja: Mindenütt ahol testünk valami idegen test felületével érintkezik — mert ez nem csupán kezünkben székelő tulajdonság — ott a mi személyi létezésünknek öntudata bizonyos mértékben megnövekszik ezen idegen test határain és keretein belül, és úgy érezzük magunkat, mintha részben saját Énünk növekedett volna meg, mintha részben mozgásunk nagysága és lehetőségé akkora lett volna, amekkorát a mi szervezetünk magában kifejtteni nem tud, részben pedig mintha testtartásunk egy bizonyos szokatlan egyenséget, feszességet és biztonságot nyert volna.

Természetesen a ruházatnak ezen megtévesztő kölcsön hatása fennáll az egymással érintkező emberek között és a szemlélő azt hiszi, hogy a ruhában mindvégig testet talál.

Azok a testrészek, amelyek egyébként nem volnának feltűnőek, mint jelentések és az illetőre nézve sajátosságok, domborodnak ki, így például a cilinderek a fejnek folytatása képen tűnik fel és viselőjének bizonyos magasságot kölcsönöz. Finoman írja le Flaubert Gusztáv „Madame Bovary”-jában a határoknak ezen érdekes elmosódását, a ruházat és a test azonosnak látszó megtévesztő hatását.

„Felfelé fésült haja alatt meztelen nyaka barnás színárnyalatot mutatott, amely fokozatosan gyengült és végül a ruhával egybeolvadva teljesen eltűnt. Ruhája mindkét oldalán a székből kidudorodva aláomlott, sokszoros ráncba verődött és szélesen ülte meg a padozatot. Hogyha ő véletlenül lábával megérintette a ruhát, lábát azonnal visszarántotta akárcsak valami élő lényre lépett volna.”

Ha a test bizonyos részeinek kidomborítása első akkor egyes részeinek megmeztelenítése második sexualis izgató eszköze a ruházatnak. A test betakarásának már rég óta bevett szokása a megmeztelenítésnek bizonyos sexualis izgató hatást kölcsönöz, amely annak előtte nem volt meg és amely a primitív viszonyok között élő embereknel még ma is hiányzik.

Egy szellemes író azon szavaiban, hogy erotikus tekintetekben igen nagy különbség van aközött, ha egy tenyeres-talpas parasztlány meztelen lábikráit, vagy ha egy fiatal úrhölgy meztelen lábikráját pillantjuk meg igen jól jut kifejezésre a meztelenségnek ezen különböző felfogása. — Tudniillik van egy természetes nemi tekintetekben indifferens és és egy mesterséges, erotikusan izgató meztelenség.

Csak ez az utóbbi játszik a ruhá-

zat és a divat történetében szerepet és csak ez van összefüggésben a test egyes részeinek erotikus kidomborításával, amit különösen prostituáltak és félvilági hölgyek kultiválnak már rég óta hogy ez által a férfiak magukhoz édesgessék.

B. — B.

Az est meséi.

— A Káviár eredeti kézírata. —

— Anok mesélj valamit! — szól a szürkehajú hajósakács öreg barátjához és megrázta vállán az öreg merengőt. — Rég vagy már soron.

Olyan bizalmas volt a „Halup” legénységi termében.

A menyéztől lefüggő petróleumlámpás megvilágította a viharedezt, hű matrózarcokat, akiknek a sapkájukra húzva, a kabátjuk ujjai felgyűrve, figyelmesen hallgatták az öregebbek elbeszéléseit.

Az öreg Anoknak nem volt kedve a regéléshez. Nyugodtan tűrte a rázást, hogy a hamu kihullt a pipájából, nem változtatta meg meztelenségét.

— Meséld el nekünk, hogy mi nem házasodtál meg, — kezdte az egyik szakács, — ez egy történet, amelyről még nem beszéltél eddig.

Anok kiegyenesítette óriási terméket és feljebb csavarta a lámpakapcsot.

— Amikor még fiatal voltam, akkor meztelen voltam az a mogorva komor alak aki most vagyok. Istenem, milyen vad voltam én... ha tele zsebbel voltam be a csápszékbe, akkor meztelen voltam semmi elég drága, a zene egy dül nekem játszott és azután a lányok mind utánam néztek.

Éhgyomorra fél pohár
SCHMIDTHAUER-féle

Igmándi keserűvíz

Jó étvágyat, kellemes közérzést és munkakedvet biztosít.
Az IGMÁNDI nem tévesztendő össze másfajta keserűvízzel.

FEKETE SZERELEM.

SZABAD ÉLET PROBLÉMÁJA

— Éppen a csendes lányok, a tisztességesek mellőzik a szolid békés kőröket, és valami rakoncátlan medve nyakába vetik magukat. Miért? Nem vagyok tudós, nem magyarázhatom meg szavakkal, hogy mi hajtja őket. De tény, hogy éppen ezen házasságok a legboldogabbak.

— A falu végén kis házikó állott, kunyhó volt, szegényes, olyan nyomorult négy fal, melynek tetőzetén eső, szél, nyilást talált.

— A falu bojtárjáé volt. A bűbajosság gyanuja alatt állott, nyíltan kikerülve titokban felkeresetten és lánya, Grete, meztláb őrizte a libákat.

— Egy öreg, história volt, olyan öreg, amilyen a világ és mindég újból lehet hallani, csak hely, dátum és név, más, de a tartalma ugyanaz...

— Remény, szerelem, válás és egy boldogtalan viszontlátás... csüggedés mind két oldalon, ez a magja, azután egy sápadt, csendes, fiatal asszony, ki türelemmel viseli a sorsát és egy férfi, aki először a kétségbeeséstől megbirna örülni, azután az élet árjába veti magát, hogy a fájdmát elkábítsa és végre, ha a szív sebe behégedt, az emlékek él de nem kísérelve meg, boldogságát újból megállapítani.

— Sohasem láttam viszont Gretemet fejezte be az öreg és kezével végigtörölt könnyes szemein.

— Lássátok így megy ez, — szakította meg a beállt, megható, siri csendet, — nemsokára felébredtem a mámorból amelybe jutottam. Egy napon Spanyolország egyik kis kikötőjében találtam magamat, rongyosan, nyomorultan, betegen, pénzhiányban.

Korholtam magamat, én ki egyszer gondoltam, hogy felfordíthatom a világot röpke ifju kedvben, én sirok mint egy gyermek, sirok jajgatok, és ha van egy két garasom zsebemben, gyorsan megiszom, hogy ne gondoljak a multra. Pfuj!

— Ha apám látna, az más fából volt faragva, megfordulna sirjában az öreg.

És az évek felejtetésére kényszerítenek... hozzá, Max egy pohár grogot abból a piros lakhordóból az az igazi... iszunk egyet ezen a ronda estén.

(bk)

Dicséret.

— Bravó, kedves tenorista, ön néhány percig olyan melegen énekelt, hogy az ember hideg zuhanyt szeretett volna kapni...

Vergődő lélek. Több mint nyolc oldalra terjedő levelének csupán utolsó sorait reprodukáljuk, mert ebben a néhány sorban húzódik meg egész gondolatvilága és felfogása.

— már ennek több mint 6 esztendeje és én türelmes lélekkel, odaadással várom, egyre várom őt, aki nek el kell jönni, mert tudom és érzem, hogy jönni fog fog... stb.

Jó ideje, hogy e helyen a legkülönfélébb levelekre adjuk meg a választ hetenként, de e levelek között soha nem találkoztunk oly nagy fatálizmussal, mint az ön részéről. Ön hat esztendeje ölbe tett kezekkel vár valakire s eszébe nem jutna a cél elérésére a kis ujját is megmozdítani, csak azért, mert ennek „így kell” lenni, mert szent a hite és meggyőződése, hogy még a mai világban is történnek csodák s éppen ön volna az, akin a csoda beteljesedjen.

Hát ez a legnagyobb bolondság, amit gondolkodni tudó ember elkövethet. Fatálisták a mai modern világban nincsenek Fatálizmusban hinni és bizni annyit jelent, mint megtagadni önmagunkat és vakon vesztünkbe rohanni. Mert ha az ön feje felett ég a ház és nem akar menekülni onnét abban a hitben, hogy a háznak az a része ahol ön van úgy se fog leégni, mert ön azt „így sejt” — akkor egész nyugodt lehet, hogy ha a tüzet nem lokalizálják, a ház önnel együtt porrá fog égni. Az ember azért Ember, azért tud alkotni, beszélni és gondolkodni, hogy sorsát irányítsa. A sorsban vetett vak hit sohasem vezetett jóra és ha ön ölbe tett kezekkel várja sorsának jobbra való fordulását, egész életében boldogtalan és szerencsétlen lesz! Azt tanácsoljuk tehát önnek, hogy az ilyen elveket függessze fel és tegye lehetővé, hogy az a férfi, aki ön után komolyan érdeklődik, de eddig ép az ön tartózkodó magaviselete miatt közeledni nem mert, hogy ez a férfi közeledhessen önhöz és ejtse szerét, hogy minnél gyakrabban találkozzanak. Ez alatt természetesen nem azt értjük, hogy ön férfi módra viselkedjen és presszionálja a találkozást, mert ezzel ellenszenvenné válhat, hanem értjük alatta igenis azt, hogy amit csak leány megtehet, mindent tegyen meg saját

érdekében. Csak ne üljön ölbe a kezekkel és ne várja a sült galambot, mert így egész biztos, hogy elkerüli önt!

B. V. Timisoara. Esete a legkülönösebb, amit csak az élet problémája alkothat. Ön egy 23 esztendő, fiatal, szép és gazdag leánynak több mint öt ízben volt komoly kérője, de egyeseknél ön nem akart másoknál viszont szülei ellenezték a házasságot, míg végre is egy letétekként, két gyermekes családba apába lett szerelmes, ki ön meg elvált fiatal szép feleségétől és árta hagyta két kis gyermekét. Sőt, hogy a válás hamarabb és simább legyen, szülei a férj feleségének 2 gyerek után egy millió lelt adták, ami más szóval azt jelenti, hogy kerek egy millióért vásárolt férj magának. Házasságuk az első évben boldog volt, most azonban a férjét megunta, sőt amint leveleiben írja, ellenszenvenné vált és megszereti többé. Tanácsot kér, hogy mit tegyen?

Mi az Ön esetében a sorskegyelen iróniáját látjuk. Nem kellett volna annyit válogatni, mert a komoly nőülő férfiak száma ma nagyon kevés és hozzá kellett volna menni az első vagy a második férfihez, a magát szerette.

Most már, hogy boldogságát biztosítsa és lelkiismerete is megelégedve nyugtatva, egy ut van maga előtt keresse fel férjének első feleségét, kérjen tőle bocsánatot, hogy félre és gyermekeinek atyját elvette, aztán szépen, minden harag nélkül váljon tőle el. Ő szépen visszamegy a feleségéhez, maga pedig a nőudvarlói közül, akik ma is mindenhol találni fog egyet, s ezzel minden van intézve. Sebet egymás szívébe nem ejtenek, mert hisz az önkéntes elválás csak a nemi inger miatt, pedig, amint látja, elaludt. Más oldás nincs és ön sem találhat!

L. B. Lupeni. Micsoda szavak beszéd az, hogy önt ahhoz akarja „hozzákényszeríteni”, akit nem szeret? Hát hol élünk tulajdonképpen? Árszában vagy a Fokföld szigetein? Ha ön nagykorú lány és egyáltalán sem függ a szüleitől, mert nem a kényérkereseti pályán él, úgy egy

Hangok az őszben.

A Káviár eredeti kézírata.

Tegnap még ó mi szép volt ez az élet
A nap derűlten mosolygott le rám
Ma összetörve ülök a szobámban
S titokban sírok akár a zsvány.
Tegnap még büszke, gazdag ember voltam
Azt hittem minden, minden az enyém.
Ma koldus lettem, árva és csavargó
Ma hullt szerte az utolsó remény.

Refr. Szomoru fehér őszi rózsák
Illata nem visz már el hozzád
Nem történt semmi, csak egy árva
Szív zokog hosszan, hangtalanul
A sötét őszi éjszakába.

Tegnap mámoros voltam a Holnaptól
Gyönyörben reszketett szegény szívem.
Tegnap még olyan vig volt ez a Holnap.
Mint amilyen bus máma a Jelen.
S ha egyszer mégis rám ragyog a napfény
Egy lombhullató őszi délután
Minden vágyban, csókban és ölelésben
A te arcod fog mosolyogni rám.

Refr. Szomoru fehér őszi rózsák
Illata nem visz már el hozzád
Nem történt semmi, csak egy árva
Szív zokog hosszan, hangtalanul
A sötét őszi éjszakába.

Az egész egy magányos téli csillag
Oly vádlón busan néz engemet
Reszkető lánggal ég az éjszakában
Talán éppen a te két szép szemed.
Bekandikál sötét, piciny szobámba
— Körülveszi tündöklő égi fény —
Hol nemsokára álmodok majd rólad
Örökre elszált csalfa szép remény.

Refr. Szomoru fehér őszi rózsák
Illata nem visz már el hozzád
Nem történt semmi csak egy árva
Szív zokog hosszan, hangtalanul
A sötét őszi éjszakába.

D. Á.

hátran megköszönheti szüleinek más-
különböztető jóakarataikat, de ha szíve
ellen van, nem fogadhatja el. Ön
elég érett és okos ahhoz, hogy hely-
zetét mérlegelni tudja és azt válassza
kérjének, akit szeret, akit akar!

Ha a mama okvetetlenkedik, áll-
jon a sarkára, legyen erélyes, kia-
báljon, lamentáljon, fenyegetődzön s
meg fogja látni, hogy a mama mégis
csak engedni fog. De hogy ön vár-
jon évekig, míg „valami” kialakul,
ez a legnagyobb könnyelműség!

Vén lányok ritkán mennek férj-
hez s az volna a sorsa, ami a többi
30 éven felüli hajadonoknak: az
első kínálkozó alkalommal valakinek
a szeretője lesz.

N. I. Satu-mare. A választ a be-
érkezett levelekre csakis e helyen
adjuk meg. Ha ez a rovatunk né-
mely számban nem jelenik meg, ez
csak azt jelenti, hogy munkatársunk
más, de hasonló elfoglaltsága miatt
a beérkezett levelek választát legkö-
zelebbi számunkra hagyta. Ha pedig
ön attól fél, hogy az adott válasz
után felismeri valaki, úgy a választ
mi 120 lei utánvét mellett, ajánlott
levélben is megküldhetjük, a legna-
gyobb diszkréció mellett. De mi ezt
ritkán tesszük meg, mert sorainkat
azok számára is adresszáljuk, akik
nem ilyen ügyekben keresnek min-
tet fel.

Vigyázat!

— Ki az a csunya asszony ott a
páholyban?
— Kérlek, kérlek. Az a feleségem.
— Akkor nem baj. Attól félttem,
hogy a szeretőd.

Magyarázat.

— Mondd, papa, mi az: egy op-
timista?
— Egy optimista, fiam? Az egy
olyan ember, aki megházasodott és
meg van elégedve a sorsával.

Ne fogadjon el semmilyen
másnevű gummióvszert.

A morganatikus özvegy erkölcsese.

Irta : K. A.

II.

Halvány arczu, szép asszony szállott ki a kocsiból. Nanette volt. Egy hatalmas kamélia csokrot tartott a kezében. Frizurája egy kissé rendetlen volt, lépései sem voltak elég biztosak, de szemmel láthatólag igyekezett magán uralkodni, hogy észre ne vegyék némileg illuminált állapotát, amely azonban lassankint a katzenjammerbe csapott át. Főleg azt nem akarta, hogy észrevegyék, a mi pedig ott ült szép arcán: a harag, a bosszu érzete.

— Itthon van Szirtfalussy? — kérdezte idegesen az inástól, a ki ajtót nyitott.

— Nincs.

— Majd megvárom, — szolt indulatossan.

— A szalonban, vagy a hálóban méltóztatik parancsolni?

Nanette feje sokkal kábultabb volt, semhogy elérte az inas meglehetősen malicziózus kérdését s blazirtan válaszolt:

— A szalonban.

Az asszony azzal a szándékkal lépett a lakásba, hogy bosszúból lerombolja azt. Először egy 500 koronás milói Vénusz szobrot lökött le a földre, mely darabokra tört, majd lezúzta a függő lámpát s betörte a hálósoba ajtójának nagy üveg tábláit.

A halálra rémült inas betört a szobába, az asszonyra vetette magát, lefogta két kezét s mint egy megvadult sakály ordította:

— Megőrült, asszonyom?!

Az özvegy lecsendesedett s elakart távozni.

— Nem oda Buda, — mondja az inas, — innen addig nem méltóztatik eltávozni, míg a nagyságos ur haza nem jön. Ő tudja, hogy mit csináljon önnel. Én legfőljebb csak rendőrt hívhatnék.

Nanette nem mert szembe szállni az izmos szolgálóval. Mindinkább józanodni kezdett s belátta, hogy meg kell adni magát sorsának.

— Jól van, itt maradok, legalább még ma beszélhetek vele, de kikaparom a szemét, — toporzékolta a szép asszony.

Az inas jónak látta a szalomba maradni s egy székre ülve szemmel tartani a szép furiát.

Tizenegy óra is elmúlt már, de

az ügyvéd még nem tért haza. Nanette eleinte egy karosszékre ült, de az álom mindinkább lenyomta szempilláit, pedig nem akart elaludni. Nem és nem. Mepillantott egy doboz cigarettát, rágyújtott egyre, majd fel és le sétált a szobában a szobor, lámpa és üveg törmelékek között Monologizált magában, a hogy azt katzenjammeres hölgyek szokták tenni korhelylázukban.

— Kikaparom a szemét, ott hagyott egyedül mély álomban. Rátaposott a végrendelet ötödik pontjának második bekezdésére... Rettenetes orgia volt. Ő, akinek a jó erkölcsömet védenie kellett volna... Ott hagyott egyedül, hogy vigyorgogjanak rajtam a pincérek, az a tejtelen száju gyerek és az a pofaszakálos majom. Jól van, itt maradok, még ma éjjel leszámolok vele.

Elmúlt éjtél is. Az inas látta, hogy a nő lecsendesedett, miután szavát vette' hogy többet nem fog rombolni, kiment szobájába és lefeküdt. Az özvegy nem bírta tovább az ébrenléte, a fűző is szorította, ledobta magáról, azután pongyolában végig feküdt a pamlagon és elaludt.

Éjjeli ülés volt a parlamentben. Dühöngött az obstukció. Az ellenzék szorongatta a kormányt.

Szirtfalussy képviselő hajnal felé álmosan bóbiskolt padján. Ha egy szép asszonyt szorongathatott volna, akkor bizonyára nem bóbiskolna. Megunta az alkotmányos komédiát. Ott hagyta a kormányt, az ellenzéket és hazament lefeküdni.

A felcsengetett álmos inas rémült arccal fogadta a képviselő urat a lakás ajtajában.

— Nagy baj van — nagyságos ur!

— Mi a szösz?

— Jaj, jaj, pusztulás, — nyöszörgött a szolgál.

— Talán kiraboltak?

— Annál is rosszabb, a lámpa, a szobor, az ajtó, egy asszony...

— Micsoda asszony?

— Bent fekszik a kanapén.

A képviselő benyit a szobába, mely ki volt világítva. Először egy kamélia csokor, azután a rombolás ragadja meg tekintetét, majd az idegen nő, aki nem ébredt fel s így alva igen szép volt. Leger toiletteben hanyatt fekvé pihent lecsukott szemekkel a rejtelmes asszony, szájában szorított még egy kialudt cigarettát. Az ügyvédnek nagyon tetszett a kis nő.

— Nem ismered? — kérdezte az inástól.

— Sohasem láttam.

— Ő rombolt itt a lakásomban?

— Ő.

— Jól van, hagyjuk aludni. Feküdj le.

A szolga kiment. Szirtfalussy először a bájos idegen személyazonosságát akarta megállapítani, de az nem mozdult.

— Ki lehet ez a nő? — kérdezte magát. És miért rombolt ez itt az én lakásomban?

— Spekulálni kezdett. Előszedte emlékezetéből a régi ideáljainak képét és termetét.

— Blanka, Sárika, Piroska, Mariska, Irénke, Babette, Rózsika, Helén vagy Elvira? Egyiksem.

Az asszony megmozdult.

— Ki jár itt? — kérdezte halkán, miközben kissé elnyújtózott.

— Én — válaszolt az ügyvéd.

A nő csak most nyitotta fel a szemét és álmélkodva nézett a férfire:

— Kicsoda ön?

— Szirtfalussy Zoltán dr. ügyvéd és országgyűlési képviselő vagyok.

— Nem igaz, ön nem Szirtfalussy, — kiáltott fel idegesen Nanette.

— Szavamat adom rá.

— Szélhámos! — harsogá az asszony, felugrott a pamlagról s csengetett az inasnak, a ki azonnal belépett.

— Dobja ki ezt az urat! — rivált a szolgálára.

— Gazdámát csak nem dobhatom ki a saját lakásából, — vonogatta vállát a legény.

— Nem rossz, — folytatja a lakás ura, — ön először szétrombolja a butoraimat, azután meg engemet akar kidobni saját inasommal a tulajdon lakásomból éjnek idején. Nincs más hátra, minden komikum daczára, igazolni fogom magamat ön előtt. De mivel? Itt vannak a falon az arcképeim, ott lóg a diplomám, itt van az arcképes igazolványom, az íróasztalomban van a himnboltási bizonyítványom és a keresztlevelem. Még mit kíván tőlem?

— Lehetetlen. Ön tehát az én ügyvédem? — kérdé rosszat sejtve az asszony.

— Az a kérdés, hogy kicsoda ön?

— Én néhai Kölcsházy...

— ...gróf morganatikus özvegye, — fejezé be az ügyvéd. — Oh, hogy erre nem gondoltam! Hiszen vártam is önt. Annál kedvesebb dolog, hogy éjjel látogatott meg.

Nanette nem hallgatott az ügyvédre, merően maga elé bámult s halkán

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A SZOBALÁNY.

Egy un
A csill
Sosem
Még o
Minden
S csak
Egy cs
Ugy tu

A gyün
Mégis
Beszél
Beszél
Csitt, c
A falu
A váro
A csók

Városb
A gyün
Néhány
Szalad
A csók
A kis
Egy cs
Hisz m

A csók
A csók
De csók
Fáraszt
A Már
Gyűrű
Van ti
A Már

■■■■

Má

A
A b
Antóni
len, eg
meggo
párnái
báron
lak.

Szét
lakoszt
szorítá
tóniána
osztály
gazdag
nem a
véve.

Teg
nő, és
gazdag

A Mária

eredeti kézirat

Egy urfi adta néki
A csillogó gyűrűt.
Sosem látott a Mária
Még olyan gyönyörűt.
Mindenki megcsudálja
S csak egy csók volt az ára,
Egy csók: az semmiség,
Ugy tudja Mária még.

A gyűrűnek nincs szája,
Mégis beszél sokat,
Beszél alattomosan,
Beszél bolondokat.
Csitt, csitt, te gyűrű hallgass!
A falu az unalmas,
A város nagyszerű,
A csók oly egyszerű.

Városba ment a Mária.
A gyűrű hajszoła,
Néhány napig kenyérért
Szaladgált föl s alá,
A csók jutott eszébe...
A kis gyűrű beszéde.
Egy csókot hát elad,
Hisz még ezer marad!

A csók, az szinte készpénz,
A csók egész vagyon.
De csókokból megélni:
Fárasztó az nagyon.
A Mária tudja, érzi,
Gyűrűt sirva nézi,
Van tíz is, már nem egy.
A Mária tönkremegy.

K. L.

Márta a szobalány.

A Kaviár eredeti kézírata.

A befüggönyözött ágyban fektött
Antónia fáradtan, lustán, és mezte-
len, egy jó fél óra múlva lassan,
meggondoltan felemelkedett csipkés
párnái közül, és széthúzta a nehéz
bársony függönyt, szemei felragyog-
tak.

Széttárta karjait mintha az egész
lakosztályt a keblére akarta volna
szorítani. Mert lakosztálya volt An-
tóniának, hatalmas, gyönyörű lak-
osztálya, ahol tegnap óta élvezte a
gazdagságot, mert színésznő volt, de
nem a szó legszorosabb értelmében
véve.

Tegnap még szegény volt, színész-
nő, és ártatlan. És ma? Oh ma,
gazdag nagyon gazdag, és ez elég.

Az ártatlanság, meg a színésznőt a
sutba dobta. Minek? Csak nem fog
ilyen ostoba dolgokkal törődni?

Boldogan felnevetett. Szép, nagyon
szép az élet.

Becsöngette a szobalányt. A lány
csinos volt, nagyon csinos volt. An-
tónia tekintete végig siklott rajta.

— Ül le! szolt rá szárazon. A
lány felhúzta keskeny ajkát.

— Nem, köszönöm!

Antónia szeme haragossan megvil-
lant.

— De ha parancsolom! Fejét
büszkén felvetette és várta szavainak
hatását.

A lány leült, egyik lábát átvette
a másikon, miáltal láthatóvá váltak
formás vádliai. Antónia rászegezte
merev tekintetét.

— Hogy hívnak?

— Márta!

— Jó! most öltöztess fel! Márta
szemei buján szegeződtek rá!

Minek? így sokkal szebb. Antónia,
mint nagy nő, rögtön elérte.

— Tetszem neked? Kérdezte ka-
céran.

— Igen.

A nagy nő szemei felvillantak.

— Megpróbálom, gondolta, hisz
ez elengedhetetlen a „Modern“ élet-
be. Otthon anyám mellett ugysem
igen értem rá a mosóteknő mellett
ilyenről álmodozni. Közelebb húzó-
dott a lányhoz.

— Akkor, akkor vetközz le te is,
lihegte, Márta engedelmeskedett. An-
tónia rárohant, vadul csókolni kezd-
te. Márta a függőágyhoz ugrott és
leszakította róla az erős vastag zsi-
nort.

— Üss! — Lihegte Antónia fe-
lé, és könyörögve tartotta a zsinort,
ám ez megtántorodott.

Nem! mit akarsz? megörültél? ám
Márta már nem volt ésnél.

Nem? — nem akarsz? akkor én,
és tütötte őt aholérte! Antónia felordi-
tott! Borzasztó harag öntötte el bu-
ja arcát, kikapta a lány kezéből a
zsinort, és haragtól reszkelve vadul
ütötte verte. Márta vonaglott. Boldog
volt.

Egy fél óra múlva Antónia magá-
hoz fért, körülnézett, de senki sem
volt a szobában. Tekintete végigsik-
lott véres testén. Felordított! Kezei
a csengőt keresték. Egy kőzos pa-
rasztlány jött be.

— Mi tetszik? kérdezte álmosan.
Antónia megrázkodott, hirtelen be-
takarta magát.

— Mártát dobjátok ki, de rögtön.
Takarodj! Mikor egyedül maradt,
felsóhajtott.

Tekintete ráesett a vastag zsinor-
ra. Felugrott, dühösen rugott rajta,
aztán ráborul a diványra és keser-
vesen zokogni kezdett.

Másnapra lecsillapodott. Behivatta
a kőczóst.

— Márta maradhat, szolt engesz-
telő hangon, a kőczós vállat vont.

Tegnap már elment.

— Oh te állat, ordított Antónia
keresd meg, hívd vissza. Te, te,
trampli érted? Kell! Akarom! rá-
dobta magát az ágyra és vadul ka-
pálózni kezdett.

R. Lily

(Zágreb)

Mexicoi élet.

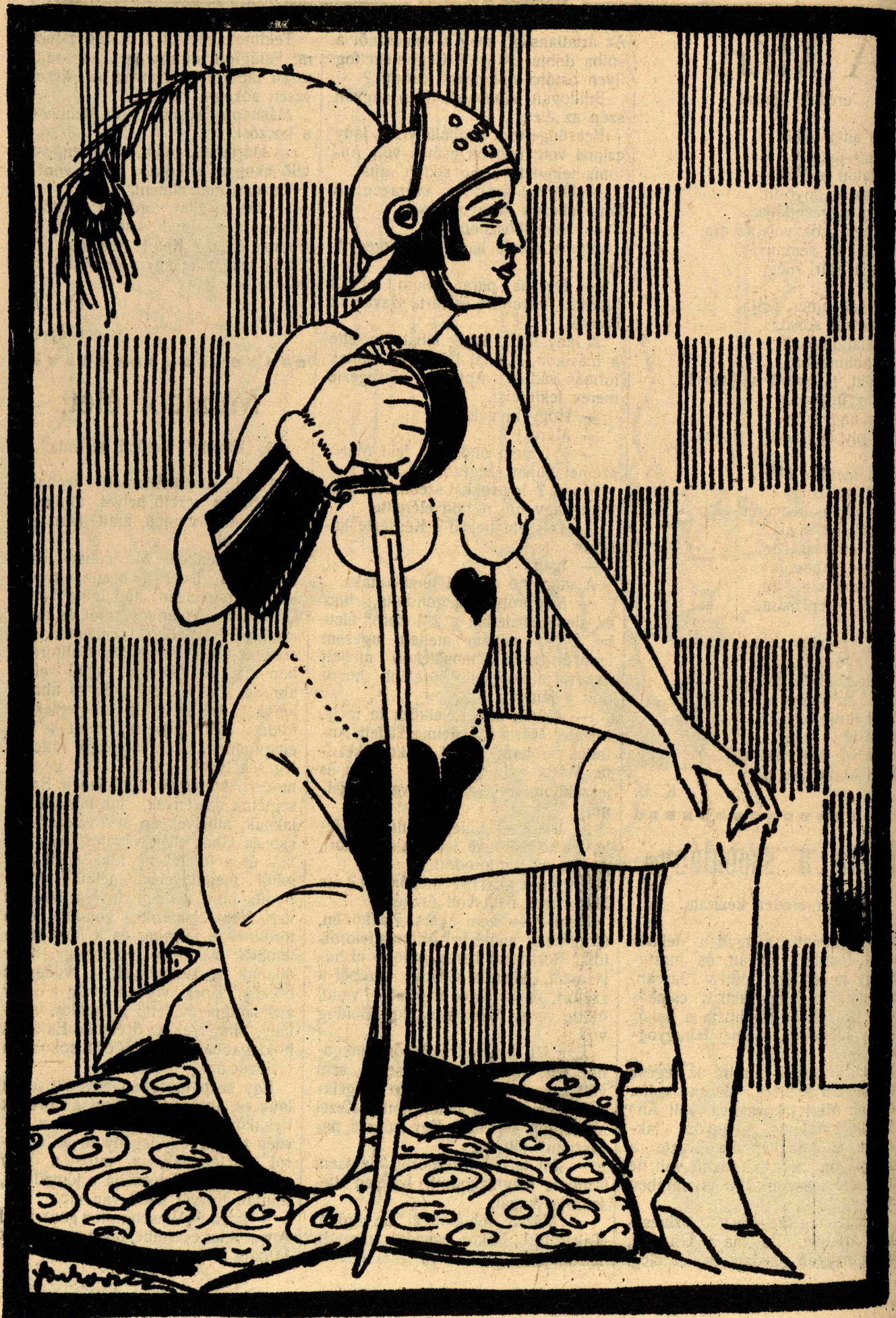
A „Kaviár“ eredeti kézírata.

Az Egyesült-Államok technika
dolgában a vezető helyet töltik be.
Kevés ott a munka, amit nem gép
végezne el.

Mig ellenben Mexicóban nagy
területeket lehet beutazni, ahol a
kultúra nem igen tud lábra kapni.
Gőzerőről, villanyosságról és auto-
matikus eszközökről sejtelmük sin-
csen az ott lakóknak. Dél-Californiá-
ban még sok a falu, ahol nincs
abroncs a kocsikeréken és ahol a
kerekek hat és nyolc szögletűek. A
földet úgy művelik, mint a régi
egyptomiak. Ezen lakóknak nincs a
légcsékélyebb okuk arra, hogy a
modern kultúrával törődjenek. Szük-
ségletük szerények, kis házikókban
laknak, amelyek ép arra valók, hogy
eső és vihar ellen védelmet nyújtsa-
nak és a termékeny föld saját ma-
gától megművelés nélkül többet
nyújt, mint a mennyire szükségük
van. Nem ismerik a gondot, nem
törődnek a jelenkor és a jövő prob-
lémával és nekik mindegy, hogy
állanak a részvények a világpiac
börzsein. Ének, vig mulatság a gitár
éles hangja mellett; gyümölcs, nap-
fény, virág: ez az ő életük. És talán
boldogabbak, mint mi és a sokoldalu
civilizációnk.

Egy szép lugasban egyedül áll a
lány és ábrándozik, mert az öregek
ilyenkor délután pihennek. S a ke-
rités tetején egy legény ül és udva-
rol a lánynak, a mire a lány
vizeskorsóval lelocsolja a jómadarat,
miután husvét kedd van etc.

— Isten és Waschingon generális!
A vizről jut eszembe, hogy mehetnének
fürödni!

AMAZON.

LEVÉLHULLÁS.

El lett az ajánlat fogadva és szaporán lépdegélnek a patak felé.

Egy kettőre lent van a ruha és a lányank még mindig csodálatos a fíu izmos teste. Bár nem először látja. S azután bent lubickolnak a vízben és fogocskáznak. A fíu elkapja a lány haját, megrántja, hogy a lány kénytelen hátrahajolni és a domboru hasra tñti... az „apács“-ot

(bk)

Ön szép lesz

Ön szép lesz ha „Dolly“ krém, pu-
dert és szepilővizet
használ, mely mindennemű szeplőt, májfolt-
tot, mitesszert stb. legrovidebb időn belül
eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszerértár-
ban Timisoara, Mehala
(villamosmegálló.)

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza és névtelen levelekre nem válaszol.

(A csodaváza.) Egyáltalán nem
közölhető. (K. V.) Hangulatos. Meg-
jelenik. (B. L.) Jelentéktelen, de mu-
latságos. (C. N. GY.) Ez már ujja
a régi talentum bizonyítéka. Folytassa.
(K. P.) A mellékelt aktuális vicee
nem tesszük közzé. Ugyanis hogy
mellékelte, azt tapasztaljuk, hogy ak-
tuális, nem vonjuk kétségbe, de hogy
vicee volna, kereken tagadjuk. Ne
írjon. (P. GY.) Ön a századik, aki
ezt az ötletet megírja. Jó de olyan
erős, hogy nem bírja el a nyolcda-
festéket. (M. S.) A papirkosárba ke-
rültek. (K. Miklós.) Még vizsgálató
szavunk sincs, csak egy jó taná-
csunk; soha ne írjon többet. Van en-
nél jobb foglalkozás a világon. (Gabi.)
A minta teljesen érték nélkül való.
Nem rendelünk az áruból. (Pók.)
Nem értjük, hogy miért a irta meg
beküldött verset és ha már megírta,
miért küldte be. A rejtélyre a vegy-
elemzőintézetben sem tudtak világos-
ságot deríteni. (Dely.) Az egyiken
jól mulattunk és nem fosztjuk meg
ettől az élvezettől a Káviár olvasóit
sem. (Zsirnóta.) Jaj nem, szégyenli
magát. Ilyen olcsó ötlettel kopogtatni
ebben a drága világban. (P. J.) Ezek
nem váltak be. A régebbiekre sajná-
latunkra nem emlékszünk.

(F.) A másik jövő héten... —
(Semper.) A viccek közül egyetlen-
egyet felhasználtunk. Ennek fejében
azonban dehogy is küldjük el a ki-
vánt könyvet. Alig van már belőle.
— (Prognózis.) Száraz, humor sehol.
— (A munka nemesít) No tessék:

Fürdesz a patak vizében
S ajkamon egy óhaj fakad,
Mikor látom, hogy a habok
Csókolják remek alakod;
Bár én lennék a hűs patak

Ilyesféle kívánság a világirodalom tanúsága szerint, többször foglalkoztatta a költőket. Kivánjon valami mást. Ha mer! — (Bál.) Megjelenik. Februárban, vagy augusztusban. — (N.) Jó. — Többi kézirat és rajz nem vált be. — Se kéziratot, se rajzot nem adunk vissza. — Levelet nem irunk.

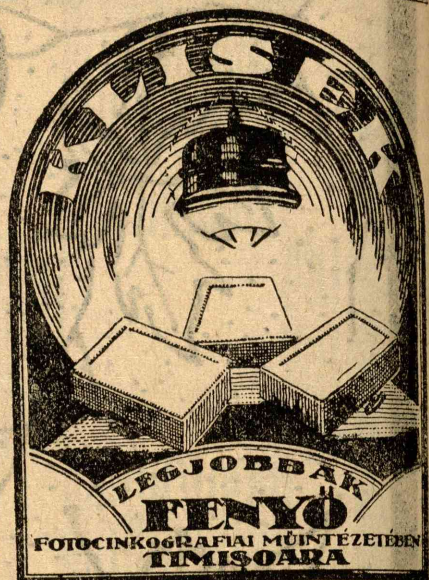
Főmunkatárs: Benedek Margit
és Lelik Ferenc.

3 nap alatt eltüntet: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerész a Dóm-tér 6

A legjobb román szótár.

Csak nemrég hagyta el a sajtót a Dr. Dávid György-féle román-magyar és magyar-román szótár s ma már mindenki meggyőződhetett arról, hogy az összes szótárak között ez a leghasználhatóbb, a legraktikusabb. Minden szótárásláló tehát a saját érdekében cselekszik, ha vásárlásnál mindenütt ezt a szótárt kéri. Gazdag szókincsével — egy-egy része több, mint 26 000 szót tartalmaz, — praktikus összeállításával, aránylag kis terjedelmével, rendkívül olcsóságával felülmúlhatatlan. Egy-egy rész füzet 80— lei. A két részt együtt, kötve tartós egész vászonkötésben 180.—, diszes félbőrötésben 240.— lei. — Kiadta a „Brassói Lapok” könyvosztálya, Brassóban.

Akik utaznak vagy egyéb körülmények folytán kénytelenek magukat perfekt nyelvtudás nélkül románul megorientálni, vegyék meg a most megjelent kis román-magyar és magyar-román szótárt. Nélkülözhetetlen segédeszköz. Mellényzsebben is elfér. — A két kötet tokban 60 lei. Kiadta a Brassói Lapok könyveshálya. — Kapható mindenütt.

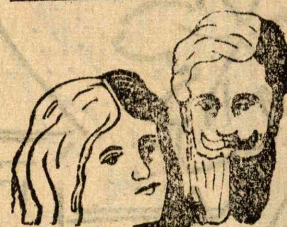

FIRVAY

mos, fest, tisztít olcsón és a legjobbban. Timișoara - Józsefváros, Bem-utca 20 szám alatt.

„Székely Közélet”

A székelység legjobban
legtekintélyesebbheti-
lapja. Szerkesztőség és
kiadóhivatal: Odorheiu
(Székelyudvarhely).

„Aradi Közlöny“

Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő
I. Páva utca 6 szám.

Kern Pál

bőrkereskedő Timisoara Gyár. Fő-ut 22.
Fiók: Jimboleán.

Schleicher Atelier

Timișoara, Dózsa utca 2. szám

REKLAMOK

művészi cégtáblák
legszebben készülnek

Ha ön helyben
nem kapja meg a Káviárt, szíveséget tesz vele a kiadóhivatalnak, ha erről minket levelezőlapon értesít.

Ha szép akar lenni, használjon

Valka-féle

Liliumtej-krémet
Lilium-pudert
Liliumtej-szappant

kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Joszt József

és női cipész. Timișoara 11. kerület
Mina-tér 8. Férfi és női cipők mérték után
tisztosan készülnek. Javításokat soron kívül
elintézik.

DURA

electrotechnikai és műszaki vállalat. Galván elemek gyára. Telefon 54
Timișoara, Fabr. Calen
Buziasului 12

Hétfői

Brassói Hírlap

a legjobb hétfői újság.
sport-, színház-, gazdag riportrovatok
számos, érdekes, friss, eleven hetilap!
Kérje mindenütt!

Dráczky Ferencz

bőrbutorokárpos
készít stipandó garnitúrákat és
bőrbutorokat
Timișoara, Gyár., Andrassy - ut 2.

Csira Péter

és butoraszatlos. II. Három király
utca 18. szám.
szakmába vágó munkát elvállal.

Kohn Béla

és ékszerész II fő utca 42. sz.
és ékszerek állandó raktáron, javításra
és pontosan készíttetnek, 2
évi jótállással.

legjobb női-, férfi- és iskolacipők állandó
raktáron

Frish és Társa

cégnél
vásárolhat

Timișoara, Lloyd-sor.

órák és ékszerész
Gyár. Fő u. 32.

Vidéki cégek

eredményt érnek el, ha a Káviárban
hirdetnek, mert Romániában nem létezik
falú vagy város, ahol a Káviár
kapható ne volna. Tarifánk olcsó! —
Kérjen árajánlatot.

„ERIKÁ”

csokoládé és cukorka-
gyár

TIMIȘOARA

IV Strada Gen. Foch Fröbl u. 62.

Gutjahr György

Timișoara II. Bárany utca 18
Telefon 10-68

Ruha és szőrmefestés, kémiai
vegyszerintézet, hygienikus ágytoll
tisztítás.

Káldy Miklós

Belváros, Szerb utca 9 szám

Ékszerész, vésnökiműterem. Aranyat
és drágaköveket veszek és eladok.

Gyémánt Gáspár

készíti a legolcsóbb, legjobb paplan és
kárpos munkákat. Régiek feldolgozását
leggyorsabban végzi. Timișoara II. Begaj. 14

VESZÉK briliánst, törött aranyat s ezüstöt
a legmagasabb napiáron

Utvinyánc Béla Timișoara

órák és ékszerész, II. Három király utca 4

Legnagyobb

hetilap

Legjobban elterjesztett

újság a Káviár.

On is meggyőződhet róla, hogy a
legjobb sütemények, fagyalt és jeges-
kávé **Maon** cukrászdájánál kaphatók.
Timișoara, II., Andrási ut 12.

Lloyd Taverna Timișoara,
Belváros

Modern nivóju, elsőrangú kabaré
a legjobb nevű művészek felléptével, ál-
landóan új műsor, belépti díj nincs.

Klein Gyula

aranyműves és ékszerész, Timișoara I.
Mercy utca sarok.

PERFEKT a legjobb
poloskálrtó
készíti.

Schunck

drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24.
Telefon 13—30.

„Victoria”

butorgyár Timișoara,

Gyár., Muzsav-utca 25. szám

Palicskó Antal és Társa.

Gyárt: legmodernebb amerikai iroda-
berendezéseket és mindennemű mű-
butorokat. Háló-, ebédtő-, uri-, leány-
szoba- és konyha-berendezések.

KLEIN JENŐ

bőrönd és bőrdiszmi tüzlete, Timișoara,
Belváros, Mercy-utca 3. Legolcsóbb be-
vásárlási forrás utazási és divatcikkekben.

„Au printemps de Bucarest S. A.”

Sucursala Timișoara

Timișoara, Belváros,
Hunyadi utca 3. sz.

Női divatáruházban

állandóan dus választék sze-
zon ujdonságokban.

Oláh

Mihály

kocsigyártó II. Rákási - ut 1. szám.
Karoszéra és kocsigyártó Karoszé-
rákat készít a legmodernebb kivi-
telben.

„Perfect”

Rad, Postafiók 97,
Vésnöki műintézet, fém
és gummbélyegző gyár.
Domborműnyomda.

100 oldalon,

az erotika, a flört és a humor irodalmának legkitűnőbb írásaival, gazdag és pompás illusztrációval, a nyomda-technika legszebb kiállításában, december hó 20-án jelenik meg a „Kaviar” nagy

karácsonyi száma

mely messzi felülemelkedik és túlnövi a hírlapirodalom rendszeres ünnepi számait. Lapunk karácsonyi számával nem is ujságot, hanem egy hatalmas, impozáns és tartalmas kötetet adunk olvasóink kezébe, mert 100 oldalas karácsonyi számunk oly tartalmas kötet lesz, ahol az olvasó hosszú heteken keresztül a legjobb olvasnivalót fogja megtalálni. — Több mint 120 szebbnél-szebb novellát tartalmaz ünnepi számunk, ahol váltakozva jelennek meg a komoly erotika irodalmának legkitűnőbb novellái és cikkei, azonkívül számtalan vidám jelenet, vigjáték, bohózat, egy önálló regény, apróbb humorcszkek, versek, szatirikus elbeszélések teszik változatosabbá karácsonyi számunkat. Külön helyen találja meg az olvasó a Szabadélet problémájáról szóló érdekes fejtegetéseket, mindemellett pedig egy berlini zárt törvényszéki tárgyalásról hozunk egy amaga nemében rendkívüli érdekes tudósítást, mely a berlini hajfonatlevágók elítéléséről szól. Ezenkívül Sinkovich Dezső művészeti szerkesztőnk igen ügyes illusztrációban mutatja be

az 1926-ik év naptárát

mely minden írásnál megkapóbban festi le az év 12 hónapját. De találnak olvasóink Sinkovich Dezsőtől még 24 oldalra terjedő kitűnő illusztrációt, nem említve azt a közel 50 elsőrangú klisé képeket, amelyek lapunk illusztrációit kiegészítik. — A Kaviar karácsonyi száma szeptember hó 1-én került sajtó alá, amelyet az óriási nagyságra és nagy példány számára való tekintettel, hónapokkal karácsony előtt kellett munkába venni. — Lapunk későbbi számaiban külön kitérünk még a karácsonyi szám tartalmára.